

indbefattet Børn og Tyende, dog i trange Tider bespiste 12—16 fattige Bygdefolk og tillige gav mange Andre udenfor Bygden Hjælp. Udvalgets Underændringsforslag, som gaar ud paa at vedtage Lagthingets Indstilling med Hensyn til Søjdeleien, forudsætter efter min Mening en Burdering af Slagtet og frister altaa til vrangne Opgivelser af Slagtet. Jeg tror ikke, det vil have saa Meget at at betyde, naar det kun skulde være en Eftergivelse af Forskjellen mellem Slagtet og Indstødene, som derved vilde faas. Det ærede Udvalg vil heller ikke gaa ind paa Afslag i Smørleieafgifterne, men da den for en Del Fæster er den mest trykkende, og da det kun dreier sig om Halvdelen af Smørleieafgifterne i det Hvieste, hvilket vil komme til at udgjøre 1,850 Kr., haaber jeg, at det ærede Udvalg ikke vil have saa Meget imod det. Indtil Halvdelen af Søjdeleien og af Smørleien er det, jeg har tilladt mig at foreslaa eftergivet i mit Underændringsforslag. Det forekommer mig at være den simpleste Ordning af Sagen, idet det ikke nødvendiggjør nogen dybtgaaende Underjøgelse. Hele Eftergivelsen vil saaledes efter det af mig stillede Underændringsforslag andrage 5,950 Kr., hvilket ogsaa falder sammen med den høitærede Justitsministers Forslag, og naar man tænker sig denne Sum fordelt paa 290 Fæstere, vil det ikke blive Mere end omtrent 20 Kr. gennemsnitlig for hver Fæster, og det har ikke Stort at betyde. Ganste vist, da der er Fæster af forskjellig Størrelse, vilde jo Udskillelse af dem faae en større Eftergivelse, og en mindre Del endog en ganske betydelig Eftergivelse, men, som sagt, Gjennemsnittet bliver ikke mere end omtrent 20 Kr. for hvert. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale mit Underændringsforslag, uagtet jeg, jester at den ærede Ordfører for Udvalget har udtalt sig, ikke har stort Haab om, at man vil vedtage det, men jeg fortryder ikke, at jeg er fremkommen med det, thi det kan dog give Oplysninger, denne Sag vedrørende, der maaste kunde have Betydning for Fremtiden.

N. Andersen (Christed Amts 3dte Valgkreds): 3. Forbindelse med hvad jeg udtalte ved 2den Behandling af Finantsloven, skal jeg endnu en Gang tillade mig at indlægge et godt Ord for de af den høitærede Justitsminister til §§ 26 og 27 under Nr. 142 og 187 fremsatte Ændringsforslag, og navnlig for Ændringsforslaget Nr. 142, som tilfuger Tilveiebringelsen af et brandfrit Rum for Renteprotokoller, Dokumenter o. s. v. for Herredskontoret i Helsing-Næs Herreder. Det er ogsaa

i særlig Grad af Hensyn dertil, at jeg nok en Gang maa anbefale at gaa ind paa Ændringsforslaget under Nr. 187, som angaar Erhvervelsen af den nuværende Herredsfogeds Eiendom i Besterdigg til Embedsbolig for Herredsfogden i Helsing-Næs Herreder. Det er Noget, som man, saa vidt jeg veed, heldigvis ingen Erfaring har om endnu, hvilket uhyre Virvar, hvilke Kalamiteter, hvilke økonomiske Tab, hvilke Stridigheder og Uenigheder mellem Jurisdiktionens Beboere der vilde opstaa, naar den Ulykke en Gang skulde indtræffe, at et Herredsfogedkontor med alle de der opbevarede Protokoller, Bøger og Dokumenter brændte op. Naar man vil se paa den her foreliggende Sag og fastholder, at den nuværende Herredsfogeds Eiendom kan kjøbes for et Beløb af 20,000 Kr., en udmærket Hovedbygning med henimod en Snes Værelser foruden Kontorlokale, behørig rummelige Udhuse, gammel Have paa omtrent 1 Tønde Land, og 7 Tdr. Land god Jord, forekommer det mig ikke, at der er nogen som helst Grund til at forudsætte, at man kan komme til at gjøre Noget Uret ved dette Kjøb, i alt Fald næppe nogen Anden end Sælgeren, der sælger Eiendommen meget billig. Den, man nærmest skulde forurette i saa Henseende, vilde naturligvis være den Embedsmand, der sidder i Embedet, naar den Tid en Gang kommer, at det nuværende Thing- og Arresthus skal ombygges, og som Amtsaadet har erklæret da skal flyttes til Hurup, men at dette ikke vil ske i en nær Fremtid, derfor borger en Erklæring fra Overinspektøren for Fængelsvæsenet, hvori det udtales, at det næppe vil være nødvendigt i de første 20 Aar at foretage en Ombygning af Arresthuset. Det vil med andre Ord sige, at Beboerne i Jurisdiktionen endnu i 20 Aar skulle løbe den Risiko at have deres Dokumenter, hvoraf mange dog kunne være af afgjørende Bigtighed for dem, liggende i en straaetakt Bygning i et almindeligt Værelse. Det er Resultatet, thi efter hvad jeg hørte udtalt af den høitærede Justitsminister og vistnok med fuld Føie ved Finantslovens 2den Behandling, er den høitærede Minister ikke tilbøielig til at hde Bidrag af Statskassen til Indretning af brandfrit Rum i leiede Bygninger, og det forekommer mig ganske naturligt, men derfor mener jeg, at netop dette Moment, Tilveiebringelsen af fiktive brandfrit Rum til Opbevaring af Protokoller og det, som nødvendigt maa opbevares ved Herredskontorerne, er for mig det Overveiende, det Bestemmende for, at jeg maa tillade mig at tilraade Thinget at